

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P., s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, P., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom v Bratislave, G., IČO: X., proti povinnej **E.**, bývajúcej v G., **o vymoženie 979,24 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 24 Er 440/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 30. júna 2014 sp. zn. 9 CoE 116/2014, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.
Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra uznesením z 9. januára 2014 č. k. 24 Er 440/2009-18 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní]. Exekúcia bola vedená na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 11. mája 2009 sp. zn. SR 00190/09 (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“). V odôvodnení konštatoval, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Dojednali tiež rozhodcovskú doložku. Súčasťou zmluvy o úvere boli aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré obsahovali neprímerane vysoký úrok z omeškania (0,25 % denne zo sumy dlhu), čo je v rozpore s dobrými mravmi. Spolu aj s výškou zmluvnej pokuty sa preto považujú za neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka). Okrem toho samotná rozhodcovská doložka bola spotrebiteľovi nanútená, neprímerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Takáto doložka je preto neplatná a rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul.

Krajský súd v Nitre uznesením z 30. júna 2014 sp. zn. 9 CoE 116/2014 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil, návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku - rozhodcovskú doložku a plnenie v rozpore s dobrými mravmi. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu prejednať spor účastníkov konania. Preto označený rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľným exekučným titulom a súd správne exekúciu zastavil. Návrhy na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.) zamietol ako nedôvodné.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, 3. konali vo

veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 7/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 34/2013, 3 Cdo 58/2013, 3 ECdo 26/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 ECdo 56/2014, 3 ECdo 76/2013, 3 ECdo 104/2013, 3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 207/2013, 3 Co 32/2013, 3 Co 44/2013, 3 CoE 30/2014, 3 CoE 24/2013, 3 ECdo 95/2014, 3 ECdo 235/2014, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014, 8 ECdo 152/2014, 8 ECdo 190/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 24. februára 2016

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.